

Oznanilo

Resnica
je v tem času
tako zelo zamegljena
in laž
tako splošno
razširjena,
da ne moremo
spoznati resnice,
če je ne ljubimo.
(Blaise Pascal)

7. velikonočna
nedelja

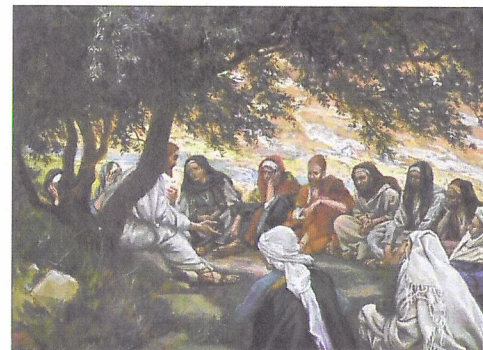
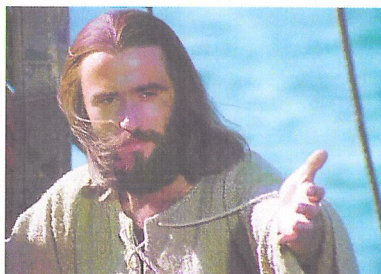
leto VII /2010-16
8. maj 2016

ENO V KRISTUSU

Ko ljudje pripovedujejo o smrti svojih najbližjih, je pretresljivo slišati, kako se nekaterim vtisnejo v spomin zadnje besede umirajočih. Morda gre za zadnje naročilo očeta ali matere, moža ali žene. »Storil sem, kakor mi je naročil(a),« pogosto povedo. Zadnje besede nekega človeka so tistim, ki ga imajo radi, dragocene, na neki način svete. Vsem, ki ljubimo Kristusa, bi morale biti njegove poslovilne besede, izrečene pri zadnji večerji, dragocene in še bolj svete od drugih.

Kristus v svoji velikodušni molitvi prosi, da bi tisti, ki »bodo verovali« vanj, »bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi« ter »da bi bili eno, kakor sva midva eno: jaz v tebi in ti v meni, da bi bili popolnoma eno.« V nekaj vrsticah evangelija kar trikratna želja po edinosti. In to po popolni edinosti!

Kristus ve, da bomo Jezusovi učenci samo takrat, ko bomo eno, lahko pričevali zanj: »Da bo svet veroval, da si me ti poslal.« Gospod je tudi na področju prizadevanja za edinost naš učitelj; ko moli, da bi »bili vsi eno«, namreč poda tudi ideal te edinosti »kakor si ti, Oče, v

meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju«. Bolj ko bomo njegovi učenci združeni s Kristusom, bolj ko bomo imeli z njim osebni odnos, bolj bomo med seboj edini. Temelj naše edinosti je Kristus, temelj je naš odnos z njim in življenje po njegovih zapovedih. Prizadevanje za edinost je težka naloga, saj pomeni dosledno življenje po Jezusovih zapovedih. Toda Kristus v današnjem evangeljskem dogodku najprej prosi za apostole, v drugem delu pa za vse, ki bodo verovali vanj, torej tudi za nas. Sam Gospod prosi za nas! Čeprav je Kristus odšel k Očetu in je »že povišan nad nebesa; vseeno pa na zemlji trpi ob vsem, kar čutimo težkega mi kot njegovi udje« (sv. Avguštin). Odšel je k Očetu, da bi nam poslal Svetega Duha, ki bo počelo edinosti. Prosimo, naj nam Gospod pošlje tega Duha edinosti.

“Darila
otroci
pozabijo,
dobrote
nikoli!”

ljudski pregovor

»Pravični Oče!
Svet te ni spoznal,
jaz pa sem te spoznal;
in ti so spoznali,
da si me ti poslal.
In razodel sem jim
tvoje ime in jim ga bom še
razodeval, da bo ljubezen,
s katero si me ljubil,
v njih, in jaz v njih.«
(Jn 17,25–26)

Pričakovanja in razočaranja

Vedno me vznemirja vprašanje: Zakaj ljudje ne ohranijo ljubezni? Navsezadnje sta si drug drugega strastno želela in se drug za drugega tudi odločila. Zakaj postane tako težko, če morata drug z drugim živeti dan za dnem?

Huda napaka je misliti, da je na poročni dan z ljubeznijo konec. Šele takrat se stvar zares začne. Drug drugega sta imela za lepega in dobrega in spričo tega naredila odločilni korak. Če pa sta skupaj dalj časa, drug na drugem odkrivata nove stvari. Pri tem lahko pride do velikih presenečenj.

Večinoma drug od drugega pričakujeta veliko. Drugi bi moral biti prijazen.

Drugi bi me moral nositi na rokah. Drugi ne bi smel biti slabe volje. Drugi mi ne bi smel ničesar očitati. Ne reci tako hitro »Ne ljubiš me!«, preden sam nisi dal in naredil vsega, kar bi lahko.

Komunikacija in usmiljenje

Sveto leto usmiljenja nas vabi, da premišljujemo o odnosu med komunikacijo in usmiljenjem. Cerkev je namreč – združena s Kristusom, ki je živo in učlovečeno Božje usmiljenje – poklicana, da živi usmiljenje kot značilno potezo svoje celotne biti in delovanja. Kar povemo in kako povemo – vsaka beseda in vsako dejanje bi moralo izražati sočutje, nežnost in Božje odpuščanje do vseh. Ljubezen je po svoji naravi komunikacija in nas vodi k odpiranju, ne k samoti.

Če naše srce in delovanje motivirata dobrota in Božja ljubezen, bo naša komunikacija nosilka Božje moči. Poklicani smo, da kot Božji otroci komuniciramo z vsemi, brez izjem. Jeziku Cerkve in njenim dejavnostim je še posebej lastno, da prenašajo usmiljenje tako, da se dotakne src ljudi in jih podpira na poti do polnosti življenja, ki ga je Jezus Kristus, poslan od Očeta, prinesel vsem nam. Da bi bil Jezus poznan in ljubljen, moramo vase sprejeti toplino matere Cerkve in jo širiti okrog sebe. To je tista toplina, ki daje vsebino verskim besedam, neti iskro v oznanjevanju in pričevanju ter ju oživilja.

Komunikacija ima moč, da ustvarja mostove, omogoča srečevanje in vključevanje, ki tako bogatita našo

družbo. Kako lepo je videti ljudi, ki se trudijo izbirati besede in dejanja, da bi premostili nerazumevanja, ozdravili ranjeni spomin ter gradili mir in slogo. Besede lahko postavijo mostove med osebami, družinami, socialnimi skupinami, narodi tako v fizičnem kakor tudi v digitalnem svetu. Zato naj bodo besede in dejanja taka, da nam bodo pomagala najti izhod iz začaranih krogov obsodb in maščevanj, ki še vedno utesnjujejo posameznike in države ter vodijo do sovražnih sporočil. Kristjanova beseda se zavzema za rast skupnosti in se trudi – tudi, ko je treba jasno obsoditi zlo – da ne bi nikoli pretrgala odnosa in komunikacije.

Vse ljudi dobre volje torej želim povabiti, naj ponovno odkrijejo moč, ki ga ima usmiljenje, da ozdravi pretrgane odnose in povrne mir ter slogo v družine in skupnosti. Naj usmiljenje sproži nov način pogovora in dialoga, kakor je slikovito prikazal Shakespeare: »Usmiljenje ni nuja. Pada z neba kakor svež dež na zemljo. Je dvojni blagoslov: blagoslavlja tistega, ki ga daje, in tistega, ki ga prejme.«

Iz poslanice papeža Frančiška za 50. svetovni dan sredstev družbenega obveščanja

Imeti čas

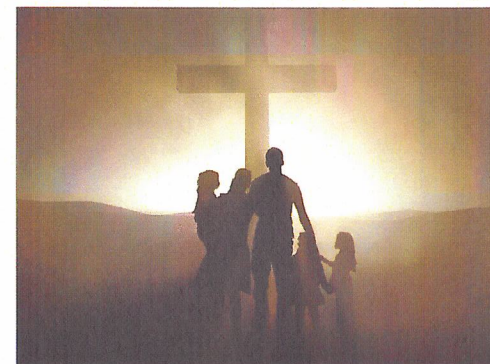
V vsakodnevnem življenju zelo hitimo, nimamo veliko časa, mnoge stvari opravljamo v naglici. Ko smo lačni, si brž kupimo hamburger v uličnem baru in drvimo naprej. Toda na svatbi, med slavnostnim kosilom po prvem obhajilu, med praznovanjem rojstnega dne ipd. si ne moremo zamisliti takšnega obroka. Svečan trenutek praznujemo tako, da pripravimo precej bolj izbrane jedi. Izbrana pojedina postane čaščenje, slovesen dogodek, priložnost, da se srečamo z bližnjimi, čas pogovora. Na takšnih

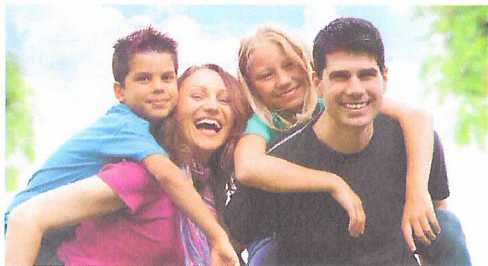

zabavah se nikomur ne mudi. Ko odidemo nanje, namenimo vsaj nekaj ur druženju z družino ali prijatelji. Podobno je v ljubezni. V določenem trenutku se je treba ustaviti, si vzeti čas drug za drugega, se posvetiti utrjevanju odnosov z ljubljeno osebo. Pogosto se dogaja, da zakonca nimata časa, da bi častila svojo ljubezen, in ne skrbita, da bi ta čas naredila resnično izjemen. Življenje mnogokrat zahteva naglico, zlasti ko so otroci majhni, toda kljub utrujenosti in pomanjkanju časa je potrebno tu in tam pomisliti tudi na čaščenje zakramenta zakona in se prepustiti ljubezni. Ne pozabita na te trenutke!

Evangelizacija v družini

Sveti papež Janez Pavel II, ki ga mnogi imenujejo tudi »papež družine«, je družino imenoval »mala Cerkev« ali »hiša Cerkev«, ki je hrkati objekt in subjekt evangelizacije. Tako pravi: »Krščanski zakonci ne le prejemajo Kristusovo ljubezen in postajajo s tem odrešeno občestvo, ampak so tudi poklicani k temu, da to Kristusovo ljubezen dajejo naprej ... Krščanska družina je poklicana, da se s pomembnim in izvirnim prispevkom dejavno in odgovorno udeležujejo poslanstva Cerkve z vsem, kar sama je in kar dela kot globoko občestvo ljubezni in življenja ...« To je torej njena nenadomestljiva vloga. Krščanska družina je bila vedno prva poklicana, da posreduje vero. Tudi danes ima velike možnosti za to svoje poslanstvo. Evangelizira namreč v lastnem domu z medsebojno ljubeznijo, z molitvijo, poslušanjem Božje besede, z družinsko katehezo. Družina lahko evangelizira v svojem okolju z zgledom notranjih odnosov, z odnosi s sosedi, znanci, prijatelji, sodelavci na delovnem mestu in v športu. Enako poslanstvo ima tudi v župniji z redno udeležbo vseh družinskih članov pri

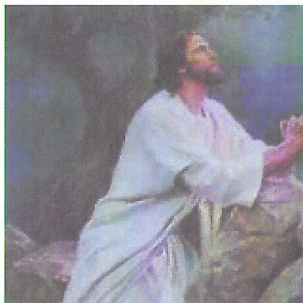
nedeljski sveti maši, s sodelovanjem pri katehezi otrok, na srečanjih staršev, z gibanji in združenji, s svojo pomočjo in bližino družinam v težavah, pri pripravi zaročencev in pri pripravi staršev na krst otrok. Družina tako evangelizira tudi družbo, ko ji daje nove člane in jih vzgaja za socialne kreposti. Moč za to, da lahko živi to svoje poslanstvo, pa lahko družina črpa le iz evharistije – redne udeležbe pri nedeljskem bogoslužju. Brez nje ni »male Cerkve«, ni evangelizacije, ni krščanske družine!

Danes je posebno nujno prepričati, da bi se zakon zamenjeval z drugimi oblikami zvez, ki temeljijo na šibki ljubezni. Samo na skali popolne in nepreklicne ljubezni med možem in ženo je mogoče postaviti temelj za izgradnjo družbe, ki bo dom za vse ljudi. (Benedikt XVI.)

Največji dar, ki ga lahko ima človek pod nebom, je: da lahko srečno živi s tistimi, s katerimi je skupaj. (bl. Egidij Asiški)

Sveti Oče, prosim te

Tisti čas je Jezus povzdignil oči k nebu in molil: »Sveti Oče, ne prosim samo za té, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame: da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju, da bo svet veroval, da si me ti poslal. In jaz sem jim dal veličastvo, ki si ga dal meni, da bi bili eno, kakor sva midva eno: jaz v njih in ti v meni, da bi bili popolnoma eno. Naj svet spozna, da si me ti poslal in da si jih ljubil, kakor si ljubil mene. Oče, hočem, naj bodo tudi ti, ki si mi jih dal, z menoj tam, kjer sem jaz, da bodo gledali moje veličastvo, ki si mi ga dal, ker si me ljubil pred začetkom sveta. Pravični Oče, svet te ni spoznal, jaz pa sem te spoznal in ti so spoznali, da si me ti poslal. In razodel sem jim tvoje ime in jim ga bom razodeval, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in bom jaz v njih.« Jn 17,20–26)

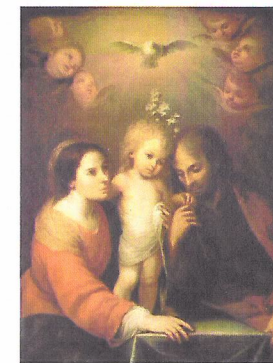
Jn 17,20–26)

Delo je za človeka dobrina – za njegovo človeškost – ker z delom ne le spreminja naravo in jo prilagaja svojim potrebam, temveč tudi uresničuje samega sebe, da tako rekoč postaja bolj človeški. (sv. Janez Pavel II.)

SVETI DUH DELUJE V DUHOVNEM ČLOVEKU

Najbrž smo že slišali očitek, da smo »zakristijski kristjani«, to je, da vero živimo samo v cerkvi, ko pa pridemo iz nje, pozabimo nanjo. Dejansko doživljamo, da v vsakdanjem življenju malokrat čutimo Božjo navzočnost. Kako bi bili srečni, če bi sredi dela in skrbi, sredi vsakdanjega drvenja občutili blagodejnost Božje bližine! Premalokrat smo veseli, da smo kristjani, občutimo pa žalost, ker vedno ne živimo po evangeliju. Binkoštni praznik nas spominja, da je v našem življenju navzoč Sveti Duh, ki je naš Svetovalec in Tolažnik ter naš Posvečevalec.

Človek, ki pusti, da ga Sveti Duh napolni, spominja druge na Boga. Postane nekakšna Božja beseda, ki jo ljudje lahko vidijo. Duhovni človek je zato tisti človek, ki se prepusti delovanju Svetega Duha. Tako duhovno ni nasprotje snovnemu, kakor običajno menijo ljudje. Duhovna oseba nosi v sebi miselnost, ki je blizu Kristusu. »Sveti Duh ... vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal« (Jn 14,26). Duhovni človek v vsem, karkoli dela, razodeva

Kristusa, ker ga Sveti Duh spominja na Kristusa.

Danes je moderno govoriti o duhovnem, čeprav ni duhovno vse, kar se pod tem

predstavlja. Marsikdo trdi, da je duhoven in da ima posebne darove (bioenergijo, nadnaravne sposobnosti ...). Take in podobne trditve običajno nakazujejo, da ne gre za duhovnost, ampak prej za ošabnost, kajti duhovni človek se ne bo hvalil, da je duhoven. Če bo njegovo življenje razodevalo Kristusa in ljudi usmerjalo k Bogu, bodo drugi po tem spoznali, da je duhoven človek. Tak človek bo svoje sposobnosti in darove dal v službo drugih, skupnosti, Cerkve: »Vsakomur se daje razodetje Duha v korist vseh« (1 Kor 12,7). Zato tisti, ki darove uporabljajo zase, le za lastno korist in slavo ali celo prevaro, niso duhovni ljudje. Molimo zato dan za dnem k Svetemu Duhu. Prosimo ga, naj deluje v nas, da nas bo spominjal na Boga ter da bo tudi naše življenje druge spominjalo na Gospodovo dobroto.

Zadovoljni so tisti, ki ne pozabijo, da na svetu ni stanu brez križev, da ni človeka, ki bi mu bilo vse po volji. (bl. Anton Martin Slomšek)

Jezusov vnebohod Marijino vnebovzetje

Na koledarju za leto 2016 je 5. maja napisano 'Vnebohod'. To je spomin

'o d h o d a',
vstalega in
poveljčanega
Kristusa z naše
zemlje v
nebesa. 15.
avgusta pa je ob
d a t u m u
z a p i s a n o
'M a r i j i n o

vnebovzetje'. Kakšna je razlika med 'vnebohodom' in 'vnebovzetjem'?

Evangeliji poročajo, da se je vstali Kristus svojim učencem večkrat prikazal. Po štiridesetih dneh pa se je od njih poslovil "in oblak ga je zastrl njihovim pogledom" (Apd 1,9).

V Veri, ki jo molimo pri maši ob nedeljah in praznikih, izpovedujemo, da je Jezus "šel v nebesa" in da "sedi na desnici Boga, Očeta vsemogočnega".

Potem ko je v popolni pokorščini izvršil nalogo, za katero ga je Oče poslal na svet, je kot Bog "z lastno močjo" ŠEL v nebeško slavo. Njegova Mati Marija pa je bila, potem ko je 'zaspala' (ni umrla), VZETA v nebesa k svojemu Sinu z dušo in s telesom. Versko resnico o Marijinem vnebovzetju, ki je bila med kristjani živa že od najstarejših časov, je razglasil papež Pij XII. 1. novembra 1950.

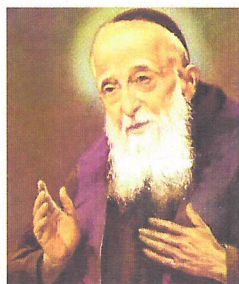
OZNANILA

1. V četrtek, 26. maja 2016, bomo imeli izlet skupnosti. Šli bomo "iz Dunaja na Dunaj". Obiskali bomo cerkve, molilnice in prostore različnih cerkva in verskih skupnosti: evangeličanska cerkev, pravoslavna cerkev, muslimanska mošeja in katoliška cerkev. Ideja je: iti nekam, kjer ne bo predaleč, ne predrago, kjer ni dosti hoje, kjer še nismo bili. Lepo vabljeni - prosim za prijavo. Ob prijavi: 20EUR. Prijave do 15. maja 2016.

SVETNIK TEDNA

12. maj
**LEOPOLD
MANDIĆ**

Rodil se je 12. maja 1866 v Hercegovnem. Doma je ostal do 16. leta. Jeseni 1882 je šel v kapucinsko semenišče. Po dveh letih je odšel študirat v Padovo in nato pa v Benetke teologijo. V duhovnika je bil posvečen 20. septembra 1890 v Benetkah. Njegovo misijonsko delo je bilo spovedovanje. V izvrševanju spovedniške službe je dosegel junaško stopnjo polnosti – svetost. Zgodaj zjutraj je maševal, potem pa odhitel v spovedno sobico, pred katero je že čakala vrsta ljudi vseh stanov in starosti. Pazljivo jih je poslušal, včasih je kar sam namesto njih povedal, kaj jih teži. Vedno je našel pravo besedo, ki je bila čisto kratka, a je zadela v živo.

DAROV SVETEGA DUHA

(II. del)

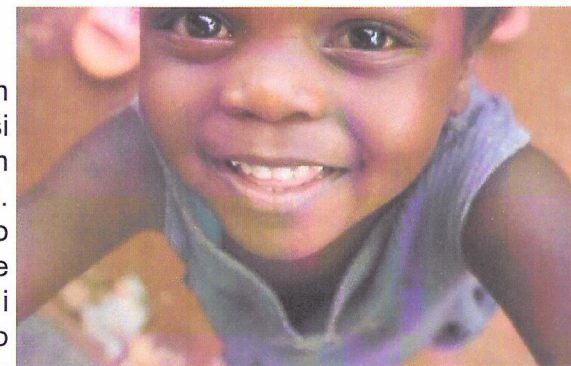
BLAGOST: Kjer je Sveti Duh, tam je blagost in prijaznost. Starejši gospe pridržiš vrata. Drugim pomagaš pri domačih nalogah. Skrivaj vadiš z nekom, ki vedno skazi odbojko. Mati Terezija je svojim sestram zabičala: »Ni dovolj, da negujete uboge. To morate delati z nasmeškom!«

Jezu pa pravi: »Učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen.« (Mt 11,29)

DOBROTLJIVOST: Kjer je Sveti Duh, je dobrotljivost. Bog je dober. Posnemaj njegovo dobroto v majhnih stvareh: pozdravi siromaka na cesti, pomagaj otroku, obišči osamljenega in ostarelega, zanimaj se za težave drugih. Z dobrotljivostjo posnemaš Boga. V bližini dobrega človeka ljudje zadihajo in zacvetijo.

ZVESTOBA: Kjer je Sveti Duh, je zvestoba. Bog ni zdaj tako, zdaj tako. Nanj se lahko popolnoma zaneseš, tudi če tvoje prošnje usliši drugače, kakor si želiš. Bog je vedno zvest, tudi če mi postanemo nezvesti. Sveti Duh ti pomaga, da bo tvoje srce trdno in da boš »zvest do smrti« - prava podoba zvestega Boga. Ali poznaš knjigo Saint-Exuperija Mali princ? Tam je čudovit stavek o zvestobi: »Za vse življenje si odgovoren za tisto, kar si udomačil«.

KROTKOST: Kjer je Sveti Duh, tam je krotkost. Jezus je zgled krotkosti. Krotkost je krepost,

krepost! Kdor je krotak, je pogumen in močan. Jezus je odrešil svet z izredno smelostjo in svobodnostjo: Ni bil ne nasilen ne maščevalen. S svojo krotkostjo je premagal zlo.

SAMOOBVLADOVANJE: Kjer je Sveti Duh, je preudarnost. Sveti Duh v tebi ti bo pomagal do notranje svobode in samostojnosti. Ne boš več odvisen od stvari, želja in poželenja. Ne boš suženj svojih strasti. Svobodno boš storil to, kar bi od srca rad storil: dobro, za kar te je Bog ustvaril.

**STE SE DANES
ŽE NASMEJALI?**

Mlada gospodična vstopi v modni salon, gre k blagajni in reče prodajalki: "Danes zjutraj, ko sem pri vas kupovala bluzo ste se zmotili za dvajset evrov." "To bi mi morali takoj povedati! Sedaj je prepozno za reklamacijo!" "Dobro, potem bom pa obdržala teh dvajset evrov."

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: 0660/ 657 94 33 (Matija)

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**